

суспільства (1969 рік), а потім глобалізація освіти (1985 рік). Ми вважаємо, що саме завдяки своїй гнучкості, прогресивності й різноманітності форм, засобів та методів, дистанційна освіта відіграє й буде відігравати дедалі важливішу роль, зважаючи на виникнення й розвиток нових технологій.

Список використаної літератури

1. *Спицын В.А.* Дистанционное обучение в средних специальных учебных заведениях как фактор обеспечения качества подготовки специалистов: кандидат педагогических наук: 13.00.08 / Спицын Виктор Алексеевич. – Волгоград, 2006. – 193 с.
2. Український педагогічний словник / Семен Гончаренко ; [гол. ред. С. Головка]. – Київ: Либідь, 1997. – 373, с. 92.
3. *Андреев А.А.* К вопросу об определении понятия «дистанционное обучение» – 1997. – № 4.
4. *Розина И. Н.* Дистанционные и открытые формы обучения: организационные и методологические вопросы / И.Н. Розина // Инновационные образовательные технологии. – 2007. – № 1(9). – С. 60–74.
5. *Agassiz E. C.* Society to Encourage Studies at Home / E. C. Agassiz, E. L. Christensen // The changing world of correspondence study – Pennsylvania State University Press, 1971. – P. 21–30.
6. *Густырь А. В.* Понятие, модели и методологические принципы дистанционного образования. – 2002. – № 5.
7. *Либин-Левав В. А.* Теория и практика дистанционного образования (Открытый университет Израиля): Либин-Левав Виктория Анатольевна – М., 1998. – 220 с.
8. *Бедніна В. Г.* Від «єфірного університету» до сучасних інформаційно-телекомунікаційних технологій в позашкільній освіті / В.Г.Бедніна // Вимірювальна та обчислювальна техніка в технологічних процесах: міжнар. наук.-техн. журн. – Хмельницький, 2011. – № 1.
9. *Bissell C. C.* The Open University of the United Kingdom / C. C. Bissell // Leadership in Science and Technology: A Reference Handbook. – 2011. – Vol. 2.
10. Положення про організацію очно-дистанційного підвищення кваліфікації керівних і педагогічних кадрів у Центральному інституті післядипломної педагогічної освіти / за заг. ред. В. В. Олійника. – К. : ЦППО, 2005.

Юлія Зайчук

СТРУКТУРА ТА ЗМІСТ СУЧАСНОЇ ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ У ФІНЛЯНДІЇ

Останнім часом, в Україні збільшується зацікавленість педагогічними проблемами освіти нашої країни та за її межами. У реформах вітчизняної системи освіти відбуваються глобальні зміни, які призводять до встановлення суспільства, важливою ознакою якого є взаємодія з іншими країнами. Цікавим прикладом такої країни є Фінляндія, яка багато років показує високі стандарти якості освіти та підготовки кваліфікованих педагогів. Завдяки професіоналізму потрібних фахівців та значних капіталовкладень у розвиток науки та техніки, на сьогоднішній день Фінляндію можна вважати однією з найпрогресивніших і надсучасних країн Європи.

Мета нашої публікації – схарактеризувати стан сучасної педагогічної вищої освіти у Фінляндії.

Аналізуючи джерельні дослідження Бутова В., Жерноклеєв І., Загоруйко Л. з визначеної проблеми було виявлено, що досвід Фінляндії в професійній підготовці викладачів є не до кінця розвиненим. Важливістю цієї проблеми стало соціально-педагогічне значення, пов'язане з питанням наукового пошуку в цій сфері.

Фінляндія входить до країн-лідерів за якістю шкільної освіти. У 1971 році в країні розпочалась глобальна реформа педагогічної освіти. З цього випливає, що в університетах почали готувати вчителів для загальноосвітніх закладів та старших середніх шкіл. У 1979 році був прийнятий наступний етап реформи, ця реформа була однаковою як для вчителів початкових класів так і для вчителів-переметників – це був рівень магістра. З 1995 року вихователі дитячих садків повинні здобувати освіту в університетах, де вони обов'язково отримують ступінь бакалавра. За ці роки фінська система освіти почала показувати свою результативність, що сприяло становленню лідерства Фінляндії в цьому напрямку.

Сучасна система педагогічної освіти у Фінляндії – це різноманітна структура, яка складається з різноманітних центрів і закладів професійної підготовки. На сьогодні конкурс в педагогічні університети складає 10 – 15 претендентів на місце, цей показник є одним з найвищих у світі. Для абітурієнтів вступні іспити проходять у два етапи: першим етапом це є результати шкільних іспитів, другим етапом є метою перевірити знання, можливості та мотивацію у абітурієнтів.

У Фінляндії знаходиться близько 50 вищих навчальних закладів, лише 8 з цих закладів мають право на підготовку педагогічних працівників. Основним предметом є педагогіка, предмети, які вивчаються в початковій школі, та методики їх викладання. Вивченням рідної мови та математики є обов'язковим для всіх студентів. В навчальну програму також входять дисципліни такі як природничі науки, історія, етика, географія. Студентам пропонують два додаткові та непрофільні предмети, кожен з яких включає 15 кредитів, або також можна обрати один, але який містить 35 кредитів. Студент має право обирати додаткові предмети з курсів педагогічного або будь-якого іншого факультету.

Щодо програми вчителів-предметників, то вона розрахована на 4 – 5 років навчання. Саме на другому курсі студенти мають визначитись, чи хочуть вони займатись педагогічною діяльністю. Студенти, які захотіли стати викладачами вже після отримання ступеня магістра, то вони можуть отримати сертифікат учителя на педагогічному факультеті. До речі, навчання, а саме його рівень, вчителів початкових класів та викладачів-предметників майже однаковий.

Відвідуючи лекції та займаючись педагогічними практиками, відбувається глибоке вивчення певних предметних дидактик. До головних тем відносяться планування навчальної дисципліни, яку студент буде викладати в школі.

Особливе місце надається педагогічній практиці. Майбутні вчителі відвідують базові університетські школи ще з початку навчального процесу й поступово ознайомлюються з особливостями педагогічної діяльності на молодшому ступені загальноосвітньої школи. Після цього організовується загальна та викладацька практика. Під час практики студенти знайомляться з методами викладання, формами навчання і методами оцінювання. Кожен студент під час практики складає своє портфоліо, а також бере участь у різноманітних навчальних дискусіях. Досить часто викладацьку практику об'єднують в одну цільну систему, де студент має можливість розширити свої особисті погляди на професію вчителя та познайомитися з різними методами та прийомами навчання. Основна ціль цієї практики полягає в тому, щоб допомогти студенту знайти свій власний шлях. Під час практики студенти разом з вчителями-керівниками працюють в одному класі, де несуть відповідальність за конкретний клас на протязі довгого часу. Для інтеграції практичних та теоретичних аспектів освітньої програми студенти обов'язково виконують навчально-дослідницькі проекти, висновки до яких входять в есе на тему дисертаційного дослідження. Магістерська дисертація пишеться студентом індивідуально, проте пошук літератури, збір та аналіз даних для дослідження та інші етапи можуть бути проведені в парах або групах.

Фінські викладачі постійно займаються підвищенням своєї кваліфікації. Для підвищення своєї кваліфікації вони користуються професійними курсами, семінарами та

конференціями, відвідування яких є загальноприйнятим, оскільки Фінляндія належить до країн, що найбільш успішно демонструють концепцію безперервної освіти (освіта протягом життя).

Підготовка педагогічних працівників в країні є одним із пріоритетних напрямків соціально-економічного розвитку. Всі отримані досягнення є результатом співпраці держави та кожного її громадянина. При цьому Фінляндія намагається зберегти свою самоідентичність, тому уважно ставиться до пріоритетів у освіті, а також у сфері наукових та інноваційних питань. До найбільш важливих напрямів реформування педагогічної освіти в Фінляндії належать не лише підходи до зміни програм з підготовки спеціалістів, але і самі процедури регулювання професійної діяльності педагогів. Система педагогічної освіти має на меті забезпечити баланс між кількістю молодих вчителів та педагогів, які вийшли на пенсію або змінюють сферу своєї діяльності [4, с. 112]. Початок викладацької діяльності обов'язково проходить через навчання та підтримку з боку колег на робочому місці, а сама підготовка вчителя передбачає постійний професійний розвиток.

Отже, система підготовки учителів в Фінляндії характеризується варіативністю змісту освіти, гнучкістю структури та технологій навчання, а також наявністю у студентів можливості адекватного проектування свого власного професійного шляху, опираючись на власні інтереси та досвід. При цьому єдиного та універсального напрямку підготовки для всіх педагогічних кадрів просто не існує. Система пропонує різноманіття прийомів, які допомагають майбутньому вчителю знайти самого себе в якості педагога, розвинути у самому собі професійні якості та знайти свій власний стиль викладання. Відповідно, головною метою фінської системи освіти є підготовка учителя, який здатний до саморозвитку та розвитку свого власного науково-професійного шляху.

Список використаної літератури

1. Kupianen S., Hautamaki J., Karjalainen T. The Finnish Education System and PISA. Helsinki, 2009. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.helsinki.fi/halvi/srno/lausunnot/ja_kannanotot/chile2011/Chilean_Rectors_visit_PISA_Scheinin_070411.pdf
2. *Kansanen P.* Teacher Education in Finland: Current Models and New Developments. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.helsinki.fi/~pkansane/Cepes.pdf>
3. *Луговская И.Р., Орлова Л.В., Печинкина О.В., Старостина Е.Н.* Педагогическое образование в северо-европейских странах: монография. – Архангельск: ИД САФУ, 2014. – 96 с.
4. *Гриценко Н.Н.* Подготовка кадров с учетом потребностей рынка труда (опыт стран Европейского союза) // *Alma mater*. 2012. № 2. С. 65–69.
5. Recommendation of the European Parliament and of the Council of 18 December 2006 on key competences for lifelong learning / Official Journal of the European Communities, L 394 / 10 of 30. 12. 2006 [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://eurlex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2006:394:0010:0018:en:PDF>

Софія Бобир

ДОСВІД ПОКРАЩЕННЯ ЯКОСТІ ВИЩОЇ ОСВІТИ ЯПОНІЇ

Система освіти кожної країни має свої відмінні риси, риси, переваги та недоліки. Японська система освіти вражає своєю ефективністю і відданістю традиціям. У післявоєнні роки в країні стався економічний бум. Зміни в економіці тягнуть за собою зміни в інших сферах життя суспільства, в тому числі і в освіті. В результаті безлічі чинників на даний момент в країні висхідного сонця склалася одна з найефективніших систем навчання.